

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаций неопечатані вільні від порта. — Оголошенія звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесенія по 15 кр. від стрічки.

33!

Трагедія студентів російських університетів і кількадесять висших шкіл покінчена. Трицять три найвисших наукових закладів закрито, сотки студентів увязнено, сотки вислано на поселенє в Сибір або в другі подальші губернії. Ті, що лишили ся на свободі, роз'їхались по висшому указу в свояси ad paterna rura. Петербург, Москва, Дорпат, Казань, Варшава і рускі міста Київ, Харків та Одеса — благоденьствують без шкільної молодєжи.

Трагедію сю можна поділити на чотири акти. Акт перший відіграно в Петербурзі. Акція така: Студенти задемонстрували проти ректора університету за те, що їм і професорам (sic!) не дозволено обійти роковини заснованія петербурского університету. Коли студенти опустили університетский библиотечний враз з професорами, напала на них орда поліцайників і козаків з нагайками і тяжко побила. Студенти рішили не явити ся на лекціях, поки не буде їм дана повна сатисфакція. В відповідь на се видав міністер внутрішніх справ Горькін розпорядженє, в котрім неслухняним студентам загрозив тюрмою і висилкою на поселенє. Рівночасно заборонив міністер просвіти Боголепов професорам всяку інтервенцію в користь студентів, а оберпрокуратор «святійшого синода», Победоносцев, заявив ся яко духовна власть за найсуворійшими мірами проти «неблагонадійних», що і совістно перевів попечитель петербурского наукового округу, Капустін, осадивши сейчас кількадесять студентів в касматах, або виславши їх в глиб Росії. Сим покінчив ся перший акт трагедії.

Другий акт почав ся тим, що міністер фінансів Вітте і міністер війни Куропаткін, уступились за студентами і виробили студентській депутації позволенє явитись перед царем. Ефект авдієнції був такий, що цар Никола видав указ, щоби цілу справу передати в руки університетских професорів і порішити єї по справедливости. Тількиж указ остав указом, а діло повели впять по свому Боголепов, Победоносцев і Капустін. Поліція осталась поліцією, козаки — козаками, а увязнені студенти — увязненими бунтовщиками. Сказано і так, а не инакше треба розуміти царську ласку.

Третій акт почав ся тим, що студенти, які були ще на волі, ухвалили стрейк. Ухвалили так довго не являтись на лекціях, поки власти не дадуть їм сатисфакції і не увільнять увязнених. Стрейк сей розширив ся на всі російські університети. А результат? Результат був такий, що тепер поліція і козаки побили майже всюди революційних студентів. Опінія прилюдна і деякі ліберальніші дневники станули по стороні студентів. Успіх був такий, що дневникам заборонено писати про студентів, а поліція, відшукавши зачинщиків сотками, всі ті сотки або посадила під ключ або повисилала в далекий Сибір для — прохолоди молоді горячої крови. Студенти витривали однаков в стрейку і недопустили силою, щоб хто-небудь з податливійших сїдав до іспитів.

В четвертій акті сеї трагедії вийшов указ, котрим на необмежений час закрито 33 найвисших наукових закладів в Росії. Молодіж московска, руска, польска і німецка має ферію. Так буде і вигіднійше і міністри просвіти і московському папі, Победоносцеві. Наука, та ще теперішня європейска, ліберальна, або так звана «западна» не до лиця абсолютистичній, православній Росії. З неюж входить в уми молодіжи «западна гниль».

Ми в дописях з Харкова і Одеси подали нашим читателям деякі ілюстрації до сеї скандальної афери, що покінчила ся так суворим покаранєм — власних дії, того покоління, що колись прийде таки до керми в державі, але — з огірченою душею, а може і з жаждою відомщення.

А все те сталося як-раз в часі, коли цар Никола дав гуманний почин до розоруження і мирових міждержавних судів! Се виглядає на велику іронію. На зверх гуманність, дома — крайній брутальїзм! А сталося се на склоні XIX. віку, та ще до того не в Китаю, а — в славянській державі.

Краєві справи.

Намістник, гр. Півніський, видав обіжний до староств всеї Галичини, щоби не тільки пильно виконували приписи що до надзору правительства над діловодством галицьких щадниць, але щоби також в кругах приватних докладно інформували ся в справах гіпотечного кредиту, який уділюють щадниці. Іменно мають правительственні комісарі бути присутніми на кождім засіданю надзираючих рад, вглядати в білянси і провірювати, чи цензори щадниць совістно виконують свої обовязки. Обіжний сей, хоч вийшов аж по дефравдаціях львівської щадниці, буде мати бодай деякий вплив на самовольне поведєне деяких фінансових і кредитових інституцій в краю.

Під днем 12. мая оповістила Wiener Zeitung цісарське розпорядженє, видане на основі § 14, в справі нищеня зарази безрог. Правительство предложило на послідній сесії в січні с. р. готовий закон парламентові в тім предметі, однаков він не міг прийти під дискусією по причині обструкції лівіці, а був лише ухвалений в комісії посольської палати. Гр. Тун, яко міністер внутрішніх справ, розуміючи економічну шкоду, яка виходить для хліборобних країв з недостатку відповідного закону о нищеню сеї зарази, надолжив недостаток такого закону розпорядженєм цісарским. Закон сей постановляє убивати ті безроги, у котрих провірено пошесть, як і всякі о зараженє підозрілі штуки, що стикали ся з нездоровими чи то в стайнях, чи на пасовищах, чи в вагонах в часі перевозу. Убиваня доконують органи правительства на кошт державного скарбу. За убиті штуки у котрих не провірено зарази, належить ся властителям винагороди з державного скарбу в високости 95%, вартости живої ваги. В других параграфах находять ся постанови що до дезінфекції, котру обовязані переводити правительственні органи також на кошт державного скарбу. Позаяк в найновішій часі показало ся, що в транспортах безрог з Румунії були заражені пошестю свиньскою штуки,

то правительство заборонило на якийсь час привіз румунських безрог в границі цілої монархії. Ціна австрійських безрог повинна би через то підскочити.

Галицький а ческий бюджет.

Ми згадували вже в своїм часі, що посол Вахнянин мав рацію, коли зазивав галицьку соймову більшість, щоби она упінула ся у правительства о переказанє реальних державних податків (грунтового і домово-клясового) в користь краєвих бюджетів. Референт бюджету, пос. Білинський, супротивив ся виводам пос. Вахнянина. Але не минуло багато часу, а в ческій соймі при дебаті над краєвим бюджетом виринуло таке саме питанє. Бюджетова комісія, указавши на сумну прояву, що ческий сойм від літ латає свій краєвий бюджет підвишкою краєвих додатків і щораз новими позичками, подала соймові такий проєкт для санації краєвого бюджету: «Зваиває ся виділ краєвий, щоби зажадав від центрального правительства частини всяких безпосередних податків в такій висоті, яка відповідала би краєвим видаткам, потрібним до покриття загальних цілий державної управи». Виходить з того, що і другі сойми бачать konieczність, для санації вічних недоборів в краєвих бюджетах упінути ся у державного скарбу постійної участі в державних доходах. При дискусії над сим предметом сказано що краї мають право зажадати від центрального правительства частини з безпосередних реальних податків. Другі бесідники указували вправді на ще инші можливі жерела доходу, як на новий податок маєтковий та висший податок консумційний, іменно від горівки, та на висший податок заробковий. Але остаточно прийнято висше подану резолюцію, в котрій указано на участь країв в безпосередних податках, се значить грунтовым і домово-клясовим. Підвишки посередних податків не ухвалено з огляду, що посередні податки і так вже тяжать дуже на найбільшійших верствах населєня кождого краю і суть найбільше несправедливими.

Нас тішить се, що ухвала руского посольского клубу, проголошена устами пос. Вахнянина, найшла відгомін і в ческій соймі, та що там не згоджено ся на підвишку консумційних податків, чого домогала ся бюджетова комісія галицького сойму і референт бюджету, др. Білинський. Посередні податки суть дійсно більшим тягарем для кождої людности, ніж безпосередні. Ті платять той, що що-небудь посїдав, а податок консумційний діймає найбільше найбільшій.

З політичного поля.

Всі вісти, подавані віденьськими дневниками про чєско-німецку і угорську справу, треба приймати з найбільшою резервою. Вісти сї суть понайбільше приватними комбінаціями редакцій, а всі они змагають лише до обаламучєня читаючої публіки, повалєня кабінету і розбитя правий. Угорські дневники помагають австрійским, неначе би потайком змовили ся.

Полуднєві Славяни в соймах істрийским, горицким і триєстиньским стоять ще заєдно при абстинєнції подібно як Німці в ческій соймі, а

Італійські в тирольським. Недавно тому пощадив чеський сойм своїх абстиненцлерів, а тирольський своїх. За приміром сих двох соймів пішов на днях і істрийський. На внесення пос. Бубби (Італійця) спардоновано і 10 абстиненцлерів хорватських.

Маршалок горицького сойму, Паєр, відповів отвертим письмом віцемаршалкові тогож сойму і провідникови словінських послів, о. Грегорчичеві, на його письмо з 28. цвітня, в котрім, як звісно, о. Грегорчич поставив свої постуляти і накликавав Італійців до згоди. Паєр пише: Прочитавши вступ Вашого письма, я зрадів дізнавши ся, що Ви бажаєте мира в краю. Але Ваші постуляти розчарували мене. Ви жадаєте поруки, що сойм не буде ухвалювати законів, противних інтересам словінського народу. Такої поруки в імені законодавчого конституційного тіла, де більшість рішає, я Вам дати не можу. Се значило би одно, що абдиція в Вашу користь. Ви жадаєте дальше повної мовної рівності в урядах та судах. І сего не можу Вам подати, бо в такому случаю мусіли би ми (Італійці) зречи ся своїх прав. Я не можу приложити своєї руки до того, щоби припряхи Італійців до словінського побідного воза. Ми горді на свою національність і не пожертвуємо наших прав в Вашу користь. Пристати на Ваші жадання значило би одно, що пожитися в гроб і власними руками на тім гробі насадити жалібний кипарис. Топ цілого письма є шовіністичний і іронічний. Паєр забув собі мабуть, що він є маршалком сойму, що на всякий случай повинен супроти послів заховати ся поважно і об'єктивно. На Паєра треба би — Менеліка.

В долішно-австрійським соймі не явилися на останнім засіданню в суботу послі ліберальні, націоналі і вірноконституційна шляхта. Здає ся, що і тут почала ся абстиненція по причині партійності маршалка Гуденуса і віцемаршалка, антисеміта Штробаха.

В крайньським соймі ухвалено закон о комасації селянських ґрунтів.

В соймах каринтійським і стирийським ухвалено зміну ординації виборчої в користь загального права голосовання.

Субкомітет лівіції збере ся 16. мая в Відні, щоби остаточно сформулювати постуляти лівіції. Другого дня потім має зібратись повний комітет, а невдовзі також мають зійти ся у Відні заступники всіх клубів, щоби одобрити еляборат комітету. Після Вобеш-її оповіщення проґрами лівіції має послідувати в часі Зелених свят. Головним референтом субкомітету є пос. Гогенбургер, адвокат градецький. Grazer Tagespost каже, що др. Гогенбургер спрацював ся на смерть і сейчас по зборах виїде на Рівієру для пораткування здоров'я (!). Чи еляборатом своїм уздоровить він Австрію? — покаже ся небавом.

Делегати держав, що возьмуть участь в гаґзкій конференції, зберуть ся в так званім »Huis ten Bosch« (Haus im Busch). Є се гарна палатка посеред просторого парку, з хорошими салями і історичними пам'ятками. Королева нідерляндска Вільгельміна повітає делегатів аж по уконститування. При відкритті конференції 29. мая повітає делегатів нідерляндський міністер заґр. справ Бофор. Президентом конференції буде вибраний Стааль, російський амбасадор в Лондоні. Делегати засядуть за столом в азбучнім порядку. Сталеви вручить Бофор адресу подяки для царя, яко ініціатора конференції, з 28.000 підписами членів нідерляндського мирового Союзу. Перед палатою буде стояти постійно почетна військова сторожа.

Італійський кабінет готов. Пелю лишив ся при кермі і обняв теку внутрішніх справ, Вісконті-Веноста заґраничні справи, ген. Міррі теку війни, адмірал Беттольо маринарку, Лякава публічні роботи, Вацелі просвіту, а Босселі фінанси.

Католицке віче.

Від тиждня заповіджене і оголошене у всіх львівських церквах, католицке віче в справі св'яткування неділі, відбуло ся вчера на повіставовій площі. Ще перед приходом торжественного походу на місце зборів, окружила кількатисячна товпа музичну галю і старала ся втиснутись до середини. При вході стояло кіль-

ка поліцаїв і стражаків, що боронили входу. Тимчасом на Бернардинській площі всі львівські парафії і католицкі товариства зґромадили ся з хоругвами і своїми стягами, та в процесіональім величезнім поході удали ся на повіставову площу. Коли при вході до музичної галі зіткнули ся обі маси народа, настав зараз в першій хвилі величезний стиск і загальний непорядок. Сторожа безпеченства не вистарчала, але і не могла вистарчити супротив сего моря людю, яке обчисляли на 20 до 30 тисяч голов! Комітет не здав собі справи, як удержати лад серед такої товпи і як запобічи заворушенням, які могла викликати протівна тому вічу, робітничая партія, що вже на тиждень перед тим, на соціалістичнім вічу в тійже самій галі ярко заманіфестувала свою неприхильність до сеї акції духовенства.

Коли зачали випускати поодинокі до середини салі, глота припустила штурм до дверей і в мить заповнила галю по самі береги. Але далеко більша часть лишила ся на дворі, та гомоніла з безнастаннім несупокою.

Помимо гамору проф. Ридіґер отворив збори промовою в присутності архієп. Ісаковича і уділив голосу проф. Гломбінському. Відтак промовляв радник міста Ігн. Ігнатович серед загального несупокою. Після него забрав голос кс. Богдальський. Его бесіду переривають соціалісти так, що трох з між них арештовано і на силу випроваджено з салі. Тепер підняв ся загальний крик. Поліція в салі! Трубка стражака, що мала заступати на вічу дзвінок президента, не відносить вже успіху. Заледви по добрій хвилі кс. Богдальський зміг докінчити свою бесіду. Відтак виступив на естраду о. архієпископ Ісакович і уділив зборам свого благословення, яке присутні прийняли клячучи.

Тепер наступило відчитанне резолюцій віча в польським і руським языках: 1) Пам'ятай, день св'ятий св'яткувати — як Богу і церкві заповідь, належить виконувати її так, як учить церкві і як наші предки се чинили. В тім дні має занехати ся всяка тяжка чи зарібкова праця в промислі, ремеслі, торговлі і в уряді, а день сей має посвятитись Богу. 2) Старати ся о те, щоби в законодавчій дорозі »недільний відпочинок« замінено на »святкування неділі« відповідно до наших народних традицій і потреб християнської суспільности нашого краю. 3) З уваги, що всякі, хотьби найліпші закони, коли їх не виконують, не доводять до цілі, належить жадати такого з'орґанізованого суспільности, щоби на основі самопомочи поборювало з цілою силою ширяче ся моральне зло, яке підкопує суспільний лад і загрожує добру родині і загалу. Тому належить всеюди ширити приватно і публічно ті засади і підпирати як найуспільніше товариство »Справа св'яткування неділі під завзивом св. Войтіха«. 4) Виконане сих ухвал католицке віче поручає своему комітетови.

По благословенстві архієп. Ісаковича і відспіванню церковної пісні збори розійшли ся о год. 7. вечером.

Тимчасом на повіставовій площі відбували ся ексцеси. Метано камінями до вікон галі.

Арештованих соціалістів товпа хотіла відбити від поліцаїв. Почало ся плазоване, поспалося каміня. Комісаря Де Льюжа зранено в голову, кількох поліцаїв потурбовано і кільканацятьом особам з публіки дістались сильніші і слабші контузії. Товпа відпровадила арештованих аж на улицю Зиблікевича, де находить ся постерунок поліції. Сюди прибув також батальйон сконсиг'нованої піхоти з цитаделі і відділ гузарів. Арештованих було коло 30 осіб. З тих випущено зараз половину на волю по списанню протоколу, а другу половину відставлено до арешту під сильною ескортою. До год. 9. вечером ся сторожа міста роїла ся від товпи цікавих, живо розправляючих про події дня.

Новинки.

— **Людський концерт** в честь памяти Тараса Шевченка, що відбув ся вчера в салі Народного Дому був перший в своїм роді, що не мав лише на цілі, як всі дотеперішні концерти, забавити, розірвати на хвилю інтеліґенцію, але мав бути, скажу, невинною агітацією між найнижшими верствами львівської суспільности. Він мав, як кажу, досягнути дві цілі: забаву і розбудже-

ня руської самосвідомости. Сеся друга, важніша, випала як не зовсім добре, то бодай так, що можна на разі сим вдоволюти ся. Саля була заповнена по береги (низька ціна білетів притягла найбільшійших навіть людей) — а одушевлене між народом було велике, особливо підчас промови д-ра Левицького. Як на перший раз, кажу, не можна було жадати більше. Але тепер пригляньмо ся концертові яко концертові. На жалі не можемо сказати, що і сей бік концерту випав удачно. Найліпше еще випали бесіди пр. Романчука та д-ра Левицького. Сій першій бесіді треба признати, що бесідник з'умів змалювати популярно цілу історію Руси в кількох важніших чертах і на жалі найбільшій вагу поклав на княжі часи. Ціла бесіда була радше вступом до кількох слів про Шевченка і коли при иньшій нагоді автор змудив би нею слухачів, вчера вивязав ся добре і з своєї задачі, бо для людей, для яких був зладжений вчорашній концерт, було може навіть інтересніше почути про напу політичну минувшину, як про літературу. Еще інтересніша була бесіда д-ра Левицького, що з'умів заґрати слухачам легонько на нервах, та викликав ефект. Про хор »Львівського Бояна« та »Музичний кружок« не треба навіть згадувати — они вже мають свою усталену славу. А можна би їм обом поробити де-які закиди з вчорашнього вечера. Хорви »Зорі« за те мусимо заявити признанне, коли возьмемо під увагу, що члени сего хору є люди праці, що ні їхні голоси, ні техніка не можуть мати великих претенсій тож тому ми приймаємо з подякою від них і се, що нам дали. Деклямації п. Будзиновського і панні Д., хоч віддані були з чутем, прогрішили слабим голосом. — Тепер не можна промовчати гріхів комітету. Чи пан. комітет не знає сего, що як хто купить собі хотьби за дешевенькі гроші білет на крісло, то хоче на ній сидіти? Тимчасом ми бачили, що одна численна родина зложена щось з десяти осіб прийшла на салю, а всі її крісла були заняті. І доперва другі люди мусіли відступити палим свої місця, а самі стояли. Се чейже не належить до порядку!

— **Нові пригоди галицькі.** Недавно ходила по Львові вість, що п. Ч. побрав літама по 12.000 річно процентів від депозиту графині Д., уміщеного в кредитовім банку сумної пам'яті Мархвіцького. Оноді застрілив ся урядник заставничого відділу сегож банку, Сенковський, на кануні шконтра, яке мала переводити теперішня дирекція в сій відділі, а в суботу відбув ся поєдинок між п. Р. а синдиком львівської щадниці д-ром Д. Причина поєдинку була фінансової натури. Пан Р. відкупив від дирекції щадниці ковальний камінного угля (Щепановського) в Коломийщині за 60.000 зр. Він уложив вже з синдиком щадниці контракт куна і о 4. годоні по полудни в суботу допис синдикови умовлений задаток 20.000 зр. Синдик Д. відправив однаком пана Р. тим, що ковальня вже продана. Пан Р. обрешив ся на таку відповідь і мав притім сказати: »То знов починає ся в щадниці стара господарка?« Слова ті обидили синдика галицької щадниці, а в слід за тим прийшло до поєдинку на саблі, причім п. Д. відніс тяжку рану через лице в діagonalі від правого ока через ніс до лівої щоки. Ніс ледви задержав ся на шкірочці.

— **Великий фастин в Перемишлі** в полученю з фантовою лотерією на річ Бурси ім. св. О. Николая відбуде ся в Перемишлі дня 4. червня по полудни на Замковій горі. Се оповіщене най буде рівночасно і запрошенем для всіх місцевих і замісцевих Русинів, котрі роздумавши в своїм патріотичнім серцю красну ціль фестивіну, як і добірну его програму, ачей в вічевім числі прибудуть на той день до Перемишля, або звинять свою несприятність особним переказом (можна і фантом) під адресою: Бурса св. О. Николая в Перемишлі. *Фестивальний комітет.*

— **Місточко Ґурагумора погоріло!** В четвер о годині 1. по полудни запав ся огонь в якійсь шопі на торговині, а позаяк був тоді дуже сильний вітер, то до 4. години по полудни стояла ціла Ґурагумора в огні. О ратунку не було що думати, бо приряди ратункові, сикавки і т. д. погоріли зараз з початку. Погоріли уряд податковий, староство, суд, почта, залізничний уряд консервацийний. Акти з уряду податкового і суду уратовано, староство погоріло зовсім. Погоріло разом звиж 250 домів. Сотки родин між тим і всі урядники остали без хліба і притулку. На звістку про ту катастрофу виїхали до Ґурагумори маршалок краєвий Лупул, радник правительственный Помпе, з комісарем повітовим Мікулім, гофрат Шедль, директор почти Пош і одна компанія войска 41. п. під командою капітана Наймана. Вгашенню помагали сторожі огневі, що прибули з Сучави, Ілїшештів і Кімполунґу. Радник правительственный Помпе і маршалок Лупул роздали більші суми грошеві на заможу і запомагають нещасливих погоріліців також приватні люди. З будинків публічних пошили ся лиш православна церкві і костел вірменський. Сей останній заняв ся був справді, але удало ся огонь вгасити.

— **Стипендії.** Намісництво надало стипендію для медиків в квоті річних 210 зр. Олексій Завацькому ст. III. р. мед. у Львові. — Намісництво надало стипендії з научної фундації для рускої молодіжки по 105 зр. річно від шкільного року 1898/9 ст. прав Гр. Камінському з III. р., Антону Ракові з III. р., С. Гладкому з II. р.; студ. філософії Мих. Крушельницькому з III. р. на львівському університеті.

— **До Борислава** приїхав дрогобичський староста Тирівич, аби пізнати причини нужди робітників та заворушень. Старає ся він усильно, аби зановіти бракові праці та утихомирити огірчене. Вчора конферував з робітниками, що лишили ся нараз без праці та впевнив їх, що власті постараться о те, аби як найшвидше розпочати будову дороги з Борислава до Дрогобича, де найде багато робітників занятя. Арештованих в четвер робітників випущено зараз на волю, а заворушення не повторили ся вже більше. В Бориславі існує вже від кількох днів ратуничковий комітет для робітників, що втратили нараз працю по причині замкнення стокількадесяткох шибів, робітники однак не вписують ся до него тому, що належить там Шумський, директор копальні Леидербанку, котрого они уважають причиною свого нещастя.

— **Антисемітські заворушення в Миколаєві.** Петербурска «Россія» подає близкі подробиці щодо антисемітських заворушень в Миколаєві: Місто числить 100.000 мешканців та є між ними 30.000 жидів. Тих, що збунтували ся є 5.000. По більшій часті є они мулярі та робітники, що прийшли сюди з орельської губернії. В кількадесяткох домах жидівських повибивано камінням вікна, та сплюндровано склепи. 20 жидів є тяжко ранених камінням, один згинув від кулі револьверової. На жидівським кладовищу повищено багато гробів. До тепер арештовано коло 400 людей.

— **Люди чи звірі?** На селі коло Гельсінґфорса в російській Фінляндії убив на днях незвісний злочинець 6 осіб, між тим двох малих дітей. В Одесі збожеволілий урядник митничий убив молотком свою жінку і пятеро дітей. Жінка жне ще, з дітей померло двох на місці, а трох в шпитали.

— **Політика в музиці.** Гвардійська капеля міста Парижа, славнозвісна із мистецької оркестрової гри, заключила умову з одним російським театром, після котрої мала там виступати в маю с. р. Всього було вже готове до виїзду, музики дістали навіть нові мундури. Нараз приходить до міністра загр. справ п. Делькассе, німецький амбасадор гр. Мінер, та пропонує ему, аби гвардійська капеля, що мала задержати ся 5 годин в Берліні удала ся на торжественний приїзд до королівського замку та дала там одногодинний концерт. П. Делькассе зрозумів сейчас, що гр. Мінер не міг зробити такої пропозиції без ініціативи німецького цісаря. Не знав сам що відповісти, тому сказав, що мусить порадити ся з іншими міністрами. Народи над сею справою дали ось який результат: Аби вовк був ситий і коза ціла, рішила ся гвардійська капеля цілком не їхати до Росії.

— **Електричні фіякри.** Численні економічні користі та технічні вигоди ужиття електрики до руху навели генеральне товариство публичних повозок в Парижі на гадку, ввести електричну силу до порушання повозок. Проби повели ся досіль дуже добре, так що товариство надіє ся пустити в часі вистави в Парижі 1000 електричних повозок.

— **Молоді Рінальди.** В Відні витворила ся банда молодих розбишак під проводом 10-літнього хлопця, Кліми. Належали до неї однолітки Густав і Антін Новаки і якийсь Грін. Жертвою їх розбишаства були школярі народних шкіл. Молоді Рінальдо-Рінальдіні уставились за муром двірця залізниць державних і напали на вертаючих зі школи Каданіка і Фрідлія. Послідній не мав грошей і его пущено. Каданіка оббито і здобуто на нім — 2 крайцари. На крик побитого хлопця прохожі половили многонадійних хлопців і віддали поліції. Се знаменне!

— **Смерть від багнету.** На Hauptstrasse у Відні погіб 12. мая в колотнечі з жовніром кореспондент одного італійського журналу Антоніятті. Йшов він пізнім вечером з кофейні та потрутів мимохіть жовніра, що йшов улицею в товаристві своєї коханки. Жовнір знав бучу, став сварити ся, та обидив Антоніяттєвого. Обиджений вдарив жовніра за се паличкою, а жовнір виймив багнет і так поранив Антоніяттєвого, що той помер по кількох хвилинах. Жовнірови удало ся утечи і доперва другої днини арештовала его поліція. Є се резервіст Франц Фріч, слуга патологічного інститута тамошнього університету. Арештований признав ся до вини.

— **Критиків бють!** Віденська кофейня «Імперіял» була на днях місцем скандалу, що викликав велику сенсацію в літератко-дневникарських кругах. Коло 11. год. вечером сидів собі спокійно молодий двадцять кількох літний редактор нового тижневника «Die Fabel» Кароль Кравс, коли нараз війшло 7. людей, що злови-

ли его насильно за горло і побили так тяжко, що обкровоавленого мусіла відвезти ратуничкова стация домів. Безпосередною причиною нападу було се, що Кравс написав критику про Оскара Фрідмана, драматичного автора, де переїхав ся по нім добре, покликуючи ся на свідощтво доведеного ему ідіотизму. Тож сей напад був актом мести за згадану критику. Справу віддано прокуратурі.

— **Воскресла із мертвих** класична латинська мова в нинішнім Римі в часописи Vox urbis (голос Риму). Ся часопис містить поїтичні і літературні статі, повісті та поезії. Дивно звучать сучасні річі, приодягнені в одяг мови старинних Цезарів та Гораційів. Наведемо приклад: Britannorum-Gallorumque lis de Fashoda (спір Англії та Франції о Фашоду); Inquisitio in Dreyfus (процес Драйфуса); Georgius, princeps Graeciae, moderator rerum civilium Cretensium (кн. Юрій, генеральний губернатор Крети). Кожде число має відділи: Varia (ріжне); Aenigmata (загадки); Epistolatum commercium (листи редакції).

— **Клімат в Кльондице.** Які труднощі мусять побороти ті, що шукають за золотом в північній Америці, свідчать урядові дані, які вказують температуру повітря 1897 року. Найвища температура в січні була на 22. ст. морозу після Цельзівя, а найнища 56 ст. понище нуля. В липні доходить найвища температура до 28 степенів тепла, найнища 1/2 ст. тепла. А треба знати, що липень є одиноким місяцем, в яким температура не доходить до морозу. З загальї можна сказати, що в Кльондице є зима дуже остра, весна дуже коротка, літо тепле, однак температура обнижає ся дуже часто до нуля, а осени нема цілком.

— **З дирекції залізниць державних.** З днем 1. червня аж до кінця вересня с. р., на стациях залізничних Львів, Перемишль, Стрий, Броди, Лавочне, Сколе і Нове Загірє будуть оповіщувані телеграми віденського заведення метеорологічного, заповідаючи сподіваний стан воздуха найближшої доби. Для пояснення будуть долучені мапи метеорологічні, даючи погляд на загальний стан воздуха в Европі.

— **Холодна кров Американця.** М. Паркер Массон, горожанин з Чикаго, провадив ціле своє життя всі свої інтереси взірцево. Завдяки тому доробив ся великого майна. Перед кількома тижнями занедужав троха. Коли побачив, що мимо всяких ліків не приходить до здоровля, порозумів се, що надійшла хвиля, коли то треба буде розстати ся з житєм. Паркер Массон не бояв ся смерті та дожидав єї цілком спокійно. Одно лише гризло его, чи спадкоємці будуть в спроможі зробити ему відповідні похорони. Рішив ся не спускати ся на нікого в сїм згляді, лише справити собі самому похорони. В сій цілі прикликав пастора, дрігента хору та похоронного підприємця. У пастора замовив собі похоронну бесїду, порозумів ся з дрігентом хору о вибір похоронних пісень, а з похоронним підприємцем о труну, караван, світило та декорацию катафалку. Слїдуючого дня відбула ся в домі Паркера Массона генеральна проба похоронного обряду: пастор виголосив надгробну бесїду, а Массон поправив деякі єї звороти; відтак поробив ріжні замітки дрігентови що до відтінний співу, відтак поробив деякі застереження що до проєктів похоронного підприємця, котрий представив ему картини декораций катафалку. Паркер відітхнув легше по сій тяжкій праці, заплатив винагороду пасторови, дрігентови та підприємцеви, відвернув ся до стїни і умер, лишивши по собі память чоловіка, що вів всі свої інтереси в найбільшнім порядку.

— **Дрібні вісти.** Президентом найвисшого трибуналу державного на місце уступившого Габстїнека має бути іменований дотеперішній заступник президента др. Штайнбах. — 20. мая буде відкритий у Відні пам'ятник архикн. Альбрехта, побідителя з під Мортари (21. марца 1849), Новари (23. марца 1849) і Кустици (24. червня 1866). — В швейцарській Люцерні вибрав ся бухгалтер Фісієр з женою на прохід за місто. Пані Фісієр мала посовнутись і упавши в пропасть забила ся. Фісієра арештовано, бо заходять підозрінє, що він скинув жінку в пропасть. — Бар. Гавч буде іменований президентом найв. палати рахункової на місце помершого гр. Гоґенварта. — Коло Нового Йорку скарамболував снаперовий поїзд з другим стоячим на стації Екзетер, причім понесло смерть на місці 34 осіб, а 50 є тяжко ранених. — Купець з Грибова, жид Берґман, пофальшовавши векселі, утік. — Італійський суд засудив Базанього, поліційного агента, що видавав в своїм часі бомбовий атентат на цісаря Вільгельма в Александриї, на 6 і пів року тяжкої в'язниці. Базані сам підкладав бомби в одній кавярні, а в світ пускав вісти про заговор анархістів на жите Вільгельма. — Великий міст над Невою в Петербурзі запав ся у воду. На щастє ніхто з людей при сїм випадку не потерпів. Відновленє сего мосту коштувало перед трема роками 200.000 рублів.

Телеграми.

Відень, 15. мая. Сумнівають ся, чи екзекутивний комітет правіці збере ся 25. мая. (Оскільки нам відомо, то презес комітету, пос. Яворський, доси не відкликав запросин на ті збори, назначені на 25. мая.) — Кн. Ліхтенштайн умістив в Sonn und Montags Ztg відкрите письмо в котрім заперечує, будьто він переговорювався з ким-небудь в справі сполуки кльобу антисемітів з кльобом католицьких людовців. Та сама Sonn und Montags Ztg. довідує ся з Пешту, що справа угоди дуже сумніва (?). Оба правительства остали на своїх становищах. Хоч би гр. Тун і уступив (бажанє лівіці), то кождий его наслідник займе таке саме становиско супроти Угорщини, іменно в банківій справі. — Віче в Ліберці (в Чехах) ухвалило домагати ся усунення впливу церкви на школу.

Берлін, 15. мая. Цісар дозволив на відроченє парламенту від половини червня до падолиста.

Рим, 15. мая. Новий кабінет укоституовав ся. Парлямент збере ся імовірно 23. мая.

Генуа, 15. мая. В дорозі на собор до Риму приїхало сюди 16 архієпископів і єпископів з полудневої Америки.

— **З наукового Товариства ім. Шевченка.** Наукова читальня при бібліотеці Товариства отворена що дня від год. 2—3 по полудни і в тім часі може кождий з неї користати. До дому випозичають ся книжки лише за кавцією. — Канцелярія Товариства отворена від год. 9—12 рано і він 3—6 по полудни. В неділі і свята льокаль Товариства зачинений. Адреса: Львів, ул. Чарнецького ч. 26.

ПОДЯКА.

Недослідною волею Всемогучого навіщена наша родина тяжким і печальним ударом. Дорогий син і брат наш Володимир в повнім розцвіті життя, коли забрав ся з цілою ревностю до праці для свого народу і краю, розпрощав ся по чотиромісячній недужі 9. мая с. р. з сям світлом, полипаючи неукосний біль в серцях родичів і рідні. В сїм важкім горю було для нас одинокою відрадою то загальне спочуванє, яке нам заявили численними письмами і телеграмами а також численною участю в сумнім обряді похороннім Вп. Добродії, знакоми други помімо вельми несприятчої погоди. Нехай же нам вільно буде дати вираз найглубшій і найщиршій вдячності хоч сими слабими словами передовеїм Впр. О. Мітратови і Адміністраторови Архієпархії Андрею Білецькому за ласкавий труд, який понесли, стаючи на чолі похоронного походу, Впр. О. Мітратови Льву Туркевичу і Впр. ОО. Крилошанам: Білинському, Пюрку і Чапелському, дальше Вп. оо. віцеректорови Яремі і Д-рови Юрикови, шамблянови Г. Св. Впр. о. Словицькому, сов. Касиянови Куницькому, Яремовичеві, Онуфрію Лепкому, Сохоцькому. Ю. Чубатову, Мик. Герасимовичеві, Кебровському, Якову, Соф. Левицькому, оо. катехитам Дорожинському, І. Туркевичеві і Лежоговському. Впр. о. Ігуменови Філясови і оо. Ч. св. ВВ. Котовичеві і Оньшевському. З сердечним чувством щирої і глибокої вдячності звертаємо ся до Впр. О. крил. Павликова, котрий з Пр. оо. Давидовичем і Красицьким не тільки взяв участь в похоронах, але два рази зволив відправити парастас над тілом покійника як і поминальне богослуженє при участі Вп. оо. Стефановича, Рудовича, Герасимовича і Дякова, а також до Впр. сов. Гузара, котрий крім участі в похоронах з хором кандидатів учительської семінарії відслужив парастас і поминальну службу б.; крім тих Вп. оо. Юліянови і Томі Дуткевичам, Бородивичу, Темницькому, сов. М. Кортубі і кс. катехеті Боцарови за ласкаву участь в похороннім поході, як і Вп. питомцям духовної семінарії, котрі під проводом п. Барановського трогачючим співом звеличити зволили сей сумний обряд. Сердешну подяку складаємо також всім іншим Вп. Добродіям і учасникам похоронного походу, котрі численною присутністю зволили віддати Покійникови послїдну послугу. Сердешне і щире всім за те спасибі!

У Львові дня 15. мая 1899.

Олександр і Євгенія Барвінські, родичі, Ольга і Єлена сестри, Богдан, Роман, Василь і Олександр братя.

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейскій ризнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіньких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

БАНКУ Гіпотечного

Дирекция.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посилок почт. в цій по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ВІНО** в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах. 78—?